

*Talia cernenti mihi, quantus in offibus horror,
Quisve per ora color?*

Statius, 1.
5. Theb.

Verum Corinthiis non indignatur Ilium; neque in scopulum impegiſſe me novi, sed ad litus apuisse congaudeo.

*Non secus ac navis, medio circum æquore venti
Quam rapiunt; falsis jamque fariscit aquis.
Quod si Helena adveniant lucentia s' dera fratres,
Amisſos animos spes bona restituit.*

Alciati,
emb. 43.

Tunc verò spes ista, unde plurimum refici ac recreari me sentio, suffulſit, ubi sanctum Ignatium parentem vestrum, vestraeque Societatis inclitum Patriarcham ineundae concertationis patrum consciscere cogitavi. Nullus sane modò potest in me timor obrepere, ubi tanta mihi aridet de praesentia vestra securitas; modò enim experimenti mei vindices vos fore confido, quos, si in istud non ivissem consilium, iudices mihi futuros pertimissem. *Cogitanda ergo erant omnia, & animus adversus ea, quae poterant evenire, firmandus.* Firmandum autem animum censui hac theſum nuncupatione, quam nemo, ut reor vellicare poterit, nemo carpere, nemo criminari. Postulabat enim id primum ea praecipua humanitas, qua inclita Societas vestra seraphicum nostrum ordinem complecti ubique consuevit. Id praeterea postulabat devinctissima institutoris mei observantia, quam vobis se debere testatur, & *profiteri se gessit.* Id postremò postulabat laudabilis ipsa consuetudo, ab aliis hujusce nostri collegii alumnis servata; quam stantem collabi, efflorentemque tabescere nunquam patiemur. Passuri id quidem forte fortuna videbamur, dum ad hanc usque diem, atque ad postremam usque nostram in urbe moram, hanc sub vestris auspiciis ineundam concertationem produximus. Verum postremas hasce fruges vobis adolendas servavimus, ut labores nostri frequentiae vestrae gloriae cumulati absolverentur. Quanquam vero ista, quae sub gloriosissimi parentis vestri auspiciis depromimus, lucernam non multum oleant,

Sen. ep. 93.